การทำงานของสมอง

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางภาษา

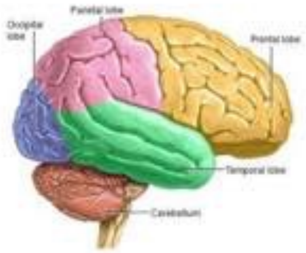

สมองมีตำแหน่งรับรู้ต่างๆกัน ได้แก่ ส่วนรับภาพ ส่วนรับเสียง ส่วนรับสัมผัส และรับรู้การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย สมองส่วนต่างๆเหล่านี้พัฒนาขึ้นมาได้ช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับการกระตุ้นของสิ่งแวดล้อมภายนอก สมองของเด็กที่เข้าใจเกี่ยวกับภาพ เสียง และสัมผัสแบบต่างๆ มีความสำคัญมาก เพราะข้อมูลจากภาพ เสียง และสัมผัสเหล่านี้จะก่อรูปขึ้นเป็นเรื่องราวที่จะรับรู้และเข้าใจซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆได้ในที่สุดสมองส่วนหน้านั้นทีหน้าที่คิด ตัดสินใจ เชื่อมโยงการรับรู้ไปสู่การกระทำที่เป็นลำดับขั้นตอน เช่น ฟัง เข้าใจ พูด สื่อสารออกมาได้ อ่านได้ ก็โดยการที่สมองส่วนหน้า จัดการเชื่อมโยงข้อมูลจากภาพ เสียงและสัมผัสนำมาประมวลผล แล้วเปลี่ยนเป็นปฏิบัติเป็นลำดับก่อนหลังอย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้ภาษาให้กับเด็กนั้นผู้ใหญ่ พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องคำนึงถึงและมีความตระหนักในเรื่องของการพัฒนาภาษาพร้อมกับความรู้ในเรื่องของสมองให้พร้อมกันไปด้วย ดังนี้

- **การเรียนรู้ภาษาของเด็กนั้นเรียนรู้ได้เร็วมากเพราะเซลล์สมองและการเชื่อมต่อของเซลล์
สมองมีความพร้อมสูงมาก**

- **กระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กจะผ่านการฟัง กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่เป็นการ
อ่านให้เด็กฟัง เล่านิทานให้เด็กฟัง และให้อ่านในเรื่องที่เด็กสนใจ**

- **การให้เด็กเรียนรู้ภาษา สิ่งที่นำมาให้เด็กได้เรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นคำ ประโยคต่างๆ ฯลฯ สิ่ง
ดังกล่าวต้องมีความหมายต่อเด็กจึงจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ**

สมาชิกในกลุ่ม
004,005,010,056,061,066,085,089,108,109,065,024,053

ขั้นตอนสำคัญในการช่วยพัฒนาการรับรู้ทางภาษา

1.สมองเด็กมีความจำผ่านการฟัง เด็กจะจำบทร้องเล่น จำบทกลอนง่ายๆได้ การจดจำและจำแนกเสียงนี้เกิดขึ้นเองโดยเด็กไม่ต้องใช้ความพยายาม สิ่งที่ช่วยให้สมองรับรู้แบบแผนของเสียงได้อย่างรวดเร็ว คือ เนื้อหาที่สนุก ตลก ง่ายและจังหวะที่ชวนฟัง

2.สมองของเด็กต้องการรับรู้ข้อมูลเสียงพร้อมเห็นภาพ เมื่อสมองตำแหน่งที่รับรู้เสียงและตำแหน่งที่รับรู้ภาพทำงานพร้อมกัน การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพก็เกิดขึ้น ดังนั้นหนังสือสำหรับเด็กจึงเน้นหนังสือที่มีภาพประกอบชัดเจน เมื่อออกเสียงอ่านให้เด็กฟัง เด็กก็มองเห็นภาพคู่กัน และเข้าใจความหมายได้ทันที

3.สมองเด็กเริ่มรู้จักเสียงที่เหมือนและแตกต่าง การฟังบทกลอนสั้นๆ บทร้องเล่นและบทกล่อมเด็ก ช่วยให้เด็กเริ่มรู้จักเสียงทีเหมือนและแตกต่างกันได้ง่าย เพราะสมองของเด็กจดจำเสียงได้ทั้งหมดในขณะที่ตามองเห็นคำที่มีแบบแผนต่างกัน ทำให้เด็กรู้ว่าเสียงที่ต่างกันย่อมใช้ตัวอักษรที่ต่างกันออกไป

4.สมองของเด็กสามารถเรียนรู้จังหวะของคำได้จากการฟังซ้ำๆ และเด็กจะรู้เองโดยอัตโนมัติว่าเสียงยาวๆ ที่ได้ยินนั้น ที่แท้แล้วแยกออกเป็นเสียงสั้นๆ หลายเสียง เช่น คำว่า แมงมุม มี 2 เสียง นกขุนทอง มี 3 เสียง การจัดระบบรับรู้เสียงเหล่านี้ เด็กรับรู้โดยไม่ได้ตั้งใจ เป็นการรับรู้เอง เป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่การเข้าใจเรื่องพยางค์ในสมองเด็ก